

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28T/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012806
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120012806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Vincentom Szabóom na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 22. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
C. U. , nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A.,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca január 2014 až do 22.02.2022, s výnimkou obdobia od 12.08.2020 do 12.10.2020, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, v Trnave ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju maloletú dcéru M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky S. R. (predtým W.), i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/19/2018 zo dňa 09.05.2018, právoplatným dňa 10.07.2018, a to tak, že je povinný od 06.03.2018 prispievať na výživu dcéry M. sumou 70 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky S. R. (predtým W.) a hoci si bol obžalovaný vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére M. W., neprejavil dostatočné úsilie nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, opakovane vlastnou vinou stratil zamestnanie a aj z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespôľuprácu, pričom na výživu dcéry M. neprispel žiadnou čiastkou, čím mu za obdobie od mesiaca január 2014 do mesiaca február 2022 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 4.408,02 eur,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

a odsudzuje sa:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe k rukám S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. G. A. XXXX/XX, Trnava, dlžné výživné vo výške 4.408,02 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 18.12.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obžalovaného C. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca január 2014 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 12.08.2020 do 12.10.2020, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, v Trnave ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju maloletú dcéru M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky S. R. (predtým W.), i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/19/2018 zo dňa 09.05.2018, právoplatným dňa 10.07.2018, a to tak, že je povinný od 06.03.2018 prispievať na výživu dcéry M. sumou 70 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky S. R. (predtým W.) a hoci si bol obžalovaný vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére M. W., neprejavil dostatočné úsilie nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, opakovane vlastnou vinou stratil zamestnanie a aj z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespôľuprácu, pričom na výživu dcéry M. neprispel žiadnou čiastkou, čím mu za obdobie od mesiaca január 2014 do mesiaca november 2020 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 3.538,02 eur.

K výroku o vine:

2. Po prednese znenia obžaloby prokurátorom bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti prijal, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, a keďže na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k rozsahu skutku (t.j. výške dlžného výživného) a k výroku o treste.

3. K rozsahu skutku prokurátorka na hlavnom pojednávaní doplnila, že dlh ku dňu 22.02.2022 je 4.348,02 eur, ak sa neráta 200 eur, ktoré obžalovaný nevie dokladovať.

4. Obžalovaný pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že poškodenej dával aj peniaze bez bloku a jeho kamarát (L. D.) bol aj toho svedkom. Jeden pán mu požičiaval na alimenty 1.000 eur, ale blok od toho nemá. Ešte má jeden blok o úhrade 300 eur, ale ten nemal pri sebe. Poškodenej dal dokopy asi 200 eur bez bloku, to bolo ešte minulý rok. Dával jej peniaze do ruky a bez podpisu, dával jej ich minulý rok v meste pred Obchodným domom Jednota a poškodenej mu povedala, že potrebuje peniaze pre dcéru na obedy. Povedala, že mu prinesie príjmový blok, ale nič mu neprinesla. To bolo vtedy jedenkrát, čo jej dal peniaze do ruky a dal jej dve stovky do ruky. Nebol pri nich nikto, iba oni dvaja. Hovoril o tom svojmu kamarátovi, ktorý to potvrdí. Ku dňu hlavného pojednávania (22.02.2022) mal dlh

na výživnom 3.535 eur. Dodal, že neplatil výživné, pretože nemal prácu, tú si teraz našiel a chcel by výživné splácať. Doposiaľ pracoval na čierne a má aj dlhy u exekútora, musel platiť aj bývanie, aby nebol na ulici. Poškodená mala náhradné výživné. Momentálne pracuje v Špačinciach v Biogale, kde sa stará o sliepky. Pracuje tam (ku dňu hlavného pojednávania) tretí deň. Má uzatvorenú aj pracovnú zmluvu a mal by dostávať odmenu 4 eurá na hodinu. Obžalovaný uviedol, že vykonával trest odňatia slobody od 27.02.2017 do 27.07.2017 v llave, ďalej vykonával trest odňatia slobody od 02.10.2019 do 03.12.2019 v Trnave a nakoniec od 12.08.2020 do 12.10.2020 v Želiezovciach. Počas výkonu trestu odňatia slobody mal nahlásenú vyživovaciu povinnosť v Trnave a v Želiezovciach. Počas tohto obdobia niečo na výživné platil, ale mal exekútora, tak vtedy mu nestrhávali nič a potom zase práca nebola. V rámci záverečnej reči vyjadril ľútosť nad skutkom s tým, že by chcel výživné platiť v splátkach.

5. Svedok L. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal v tom zmysle, že čo vie, tak niekoľkokrát bolo výživné uhrádzané, dalo by sa v internetovom bankovom systéme vyhľadať, že dvakrát určite posielal poškodenej sumu 70 eur na výživné a bolo to na účet maloletej, ktorý mu poskytol obžalovaný a on mu veril. Bolo to asi v januári a v apríli 2021. Vie, že aj pomocou mamy obžalovaného asi dvakrát obžalovaný uhradil výživné minulý rok, avšak presne to nevie, svedkom toho nebol, bol o tomto informovaný asi od obžalovaného. On sám nebol očitým svedkom, kedy obžalovaný platil výživné poškodenej. O inej udalosti, kedy obžalovaný platil výživné nevedel. Vie, o tom, že mu niekoľkokrát obžalovaný spomenul, že poškodenej dával peniaze, ale že to nemal zdokladované, bolo to len na základe ústnej dohody. Spomínal mu, že niekedy jej dal 50 eur, niekedy 20 eur, keď sa stretli, ale tieto situácie si konkrétne nespomínal. Obžalovaný mu tiež spomínal, že mu aj zamestnávateľ pomohol uhradiť časť výživného, ale nevie, či to bolo zdokladované, alebo to bolo na základe ústnej dohody. Vtedy sa však s obžalovaným ešte dobre nepoznali a vie o tom, len od obžalovaného, čo mu povedal. Obžalovaný mu niekoľkokrát spomenul, že poškodenej dával pri stretnutí peniaze bez dokladu. Svedok bol niekoľkokrát pri tom, keď obžalovaný priniesol maloletej drobný nákup. Číslo bankového účtu svedka je P XXXX XXXX XXXXXXXX a k úhradám výživného malo prísť asi v mesiaci január a apríl 2021. Po nahliadnutí do výpisov z bankového účtu svedok potvrdil, že išlo o úhrady z jeho účtu.

6. Poškodená S. R., ako osoba oprávnená titulom výživného, si v rámci prípravného konania pri výsluchu dňa 13.11.2020 (č.l. 46) uplatnila škodu titulom dlžného výživného vo výške 3.468,02 eur.

7. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov, a to príjmový pokladničný doklad zo dňa 24.03.2021, výpisy z bankového účtu zo dňa 12.02.2021 a zo dňa 13.04.2021, tabuľka priebehu plnenia vyživovacej povinnosti (č.l. 206 - 207), Dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 16.02.2022 uzatvorená medzi spoločnosťou Biogal a.s. (zamestnávateľ) a obžalovaným (zamestnanec), podľa ktorej má obžalovaný vykonávať pomocné práce na dobu určitú do 31.12.2022.

8. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 24.03.2021 predloženého obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 22.02.2022 mal súd preukázanú úhradu výživného vo výške 100 eur za obdobie marec 2021 (t.j. 70 eur) a čiastočnú úhradu výživného za mesiac február 2021 (t.j. 30 eur). Z výpisu z bankového účtu svedka L. D. zo dňa 12.02.2021 o úhrade výživného na mal. M. za 01/2021 vo výške 70 Eur a výpisy z bankového účtu svedka L. D. zo dňa 13.04.2021 o úhrade výživného na mal. M. za 04/2021 vo výške 70 Eur, mal súd preukázanú úhradu výživného na maloletú M. vo výške 140 eur za obdobie január 2021 a apríl 2021.

9. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že ku dňu hlavného pojednávania (22.02.2022) činí dlh obžalovaného na dlžnom výživnom sumu 4.408,02 eur. Hoci obžalovaný tvrdil, že uhradil výživné aj priamo do rúk poškodenej S. R., čo mal potvrdiť aj svedok L. D., súd tvrdenie obžalovaného o úhrade 200 eur nemal preukázanú. V tomto smere súd uvádza, že tvrdenie obžalovaného o úhrade uvedenej sumy považuje za nevierohodné, keď obžalovaný pri výsluchu najprv tvrdil, že takto uhradil výživné nie len raz, následne priznal, že sa tak malo stať len raz a to vo výške 200 eur, pričom svedok L. D. zase vypovedal o tom, že od obžalovaného mal počuť, že bez dokladu uhradil výživné poškodenej niekoľkokrát, svedok navyše uvádzal aj konkrétne sumy (50 eur a 70 eur). Výpovede obžalovaného a svedka sa v podstatných okolnostiach značne odlišujú a súd má za to, že výpoveď svedka bola motivovaná snahou pomôcť obžalovanému ako svojmu kamarátovi znížiť sumu dlžného výživného.

K výroku o treste:

10. Následne po vyjadrení procesných strán súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, pričom z oboznámených dôkazov bolo zistené nasledovné:

11. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol 5-krát súdne trestaný za rôznorodú, predovšetkým majetkovú kriminalitu (odsúdenie za trestný čin úverového podvodu v roku 2012, trestné činy krádeže v roku 2016 a 2017). Okrem toho bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. OT/33/2016 odsúdený za spáchanie trestných činov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/86/2017 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorý obžalovaný vykonal dňa 27.07.2017. Ďalej bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 34T/19/2016 uložený trest povinnej práce v trvaní 160 hodín za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, pričom následne mu bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 62 dní s tým, že obžalovaný vykonal tento trest odňatia slobody dňa 03.12.2019. Napokon bol obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 3T/21/2020 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý obžalovaný vykonal dňa 12.10.2020.

12. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov je evidovaných 59 priestupkov obžalovaného (za obdobie od mája 2016 do februára 2022), z toho (okrem iného) bolo 9 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona o priestupkoch, 6 priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, 8 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch a až 32 priestupkov proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 zákona o priestupkoch.

1. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený), postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, pretože u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný. Pri zohľadnení § 38 ods. 2 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 207 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí sadzby 1 rok až 5 rokov.

2. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

3. Napriek vyhláseniu obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o priznaní viny zo spáchania skutku, súd nepristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, keď v prípade obžalovaného súd nevzhladol také okolnosti, resp. také pomery páchatel'a opodstatňovali mimoriadne znižovanie trestu. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, pričom mal za to, že protiprávna činnosť obžalovaného má pokračujúci charakter a zohľadniac aj spôsob života obžalovaného (opakované páchanie priestupkov proti majetku, občianskemu spolunažívaniu, ale predovšetkým proti verejnému poriadku svedčia o tom, že obžalovaný žije, resp. žil ako bezdomovec) je nepochybne potrebné pôsobiť na obžalovaného výchovne, aby v protiprávnej činnosti nepokračoval, najmä preto, že obžalovaný je očividne osobou so sklonsmi dopúšťať sa trestnej činnosti, resp. k dodržiavaniu právnych predpisov má ľahostajný prístup. V tomto smere súd bral do úvahy to, že obžalovaný je už 5-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Boli mu ukladané aj alternatívne tresty, napriek tomu trest povinnej práce nevykonal a preto mu bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody. Okrem toho sa tiež dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda úmyselne nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, a jeho 59 spáchaných priestupkov svedčí o ľahostajnom prístupe obžalovaného k rešpektovaniu zákonov, súdnych rozhodnutí, resp. k dodržiavaniu právnych noriem všeobecne. Zároveň však vzhľadom na postoj obžalovaného v priebehu hlavného pojednávania, keď sa k skutku priznal a oľutoval ho, mal súd súčasne za to, že v jeho prípade je namieste uložiť obžalovanému trest odňatia

slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. V rámci individuálne a generálne preventívnej funkcie trestu dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky pri vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je v prípade obžalovaného primeraný a spravodlivý.

4. S poukazom na uvedené považuje súd uložený trest odňatia slobody a jeho výmeru za primerané, zákonné a spravodlivé.

5. Zároveň má súd za to, že v prípade obžalovaného nie je na jeho nápravu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti nevyhnutne potrebné ukladať nepodmienečný trest, preto súd odložil jeho výkon na skúšobnú dobu 3 roky, pričom súd zároveň obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe k rukám poškodenej dlžné výživné. Súd je v danom prípade toho názoru, že na nápravu páchatel'a a aj pre jeho maloleté dieťa je oveľa vhodnejšie pôsobiť na obžalovaného podmieneným trestom odňatia slobody, kedy je obžalovanému poskytnutá šanca (počas plynutia skúšobnej doby), aby preukázal svoje polepšenie a úprimnú snahu o plnenie svojej zákonnej vyživovacej povinnosti, a aby tak jeho maloletá dcéra mohla dostávať od neho výživné v takej sume, ako jej právom patrí, čo by mohlo byť v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody značne sťažené.

K dokazovaniu:

6. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov - poškodenej S. R. a F. L., pretože prokurátorka na výsluchu menovaných svedkov netrvala (s odôvodnením, že výška dlžného výživného bola na hlavnom pojednávaní preukázaná).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.